

[Ebba Strange]

ket selv finde ud af; det behøver der ikke at være nogen der blander sig i.

Det, der er vigtigt for os, er, at det altså er de unge menneskers fremtid, det drejer sig om, og derfor mener vi, at det ligesom på andre faglige uddannelser vil være udmærket med nogle faglige udvalg, der også vurderer den praktiske uddannelse. Der er jo stor forskel på de bedrifter, de virksomheder, de unge kommer ud i, når de er i praktisk arbejde. Vi ved, hvor forskellige arbejdsforholdene er, hvor forskelligt det, de får lært, er. Når vores mål med dette er at skabe en egentlig landmandsuddannelse, så er det også vigtigt, at praktikken kommer under kontrol.

Hr. Nørgaard Sørensen sagde, at det var betænkeligt, at vi havde gjort det så konkret, og mente, at indholdet af uddannelsen burde udformes i samarbejde med de involverede parter. Det har vi ikke noget imod, havde jeg nær sagt, det er da klart. Jeg har prøvet at komme med vores bud, og jeg kan sige, at der i hvert fald har været stor interesse for det blandt de unge.

Jeg synes, at ordførerne i højere grad taler arbejdsgivernes sag, end de egentlig taler de unges sag, de unge, som landbruget påstår det har brug for. Hr. Poulsaard siger jo også, at der mangler arbejdskraft, og en del af de unge vil gerne have lidt mere styr på deres uddannelser.

At EFG-systemet, som undervisningsministeren foreslår, kunne lære lidt af landmandsuddannelserne, synes jeg er en interessant betragtning. Jeg vil godt være med til at give mere frihed til lærerne og de uddannelsessøgende på EFG-skolerne, så det kan vi jo vende tilbage til.

Vi har sagt i vores forslag, at vi ikke skal til at bygge en masse nye skoler – det var hr. Nørgaard Sørensen også inde på – men at uddannelsen udmærket kan foregå på de eksisterende landbrugsskoler.

Hr. Kirkegaard og andre ordførere er enige med os i, at der foregår en stærk udvikling inden for dette erhverv, og at det derfor er rimeligt at interessere sig for uddannelserne; det må jo være en del af konklusionen på det, jeg har hørt i dag. Men så kommer den anden del af konklusionen, og det er, at det er noget, folkettinget bare skal blande sig udenom, det skal de nok selv klare derude. Jeg vil godt sige, at der ikke er mange grup-

per i dette samfund, folkettinget ønsker at give så megen frihed, som det ønsker at give landboorganisationerne. Jeg kunne godt ønske, at man tænkte lidt mere på de unge, når man diskuterede et forslag som dette.

(Kort bemærkning).

Povl Brøndsted (V):

Fru Ebba Strange påstår, at det er landmændenes, ejerne af ejendommenes sag, vi taler. Det er helt forkert, for forudsætningen for at lave en anden uddannelse for de unge skulle jo dog være, at de selv ønsker at få lavet den totalt om. Det arbejde, der er gjort og bliver gjort med tilpasning af landmandsuddannelsen, er unge på landbrugsskolerne meget optaget af. De diskuterer det meget, og de falder ikke for SFs forslag. Derimod går de ind i debatten om at få nogle stramninger, sådan som Danmarks Landbougdom, der jo er deres organisation, er inde på, og det synes jeg vi skal lytte mere til.

Det er meget let at sige, at der skal være nogle bestemte regler for, hvordan det praktiske arbejde skal lægges til rette. Vel, også her har Landbougdommen gjort en del, men de erkender, at det er så forskelligt fra sted til sted, forhold og vilkår, geografisk placering, at lærepladserne ikke kan gøres helt ensartede. Jeg har da også indtryk af med min kontakt til mange unge i landbruget, at der er mange virkelig gode lærepladser, hvor unge mennesker lever sammen med en familie, ikke alene i dele af arbejdstiden, men også i fritiden, og den samhørighed er nu ikke det værste. Jeg tror, der er mange, der ville have godt af at komme ud i en forholdsvis ung alder og leve sammen med andre mennesker. Arbejde og fritid, hjemmeliv, går nu engang ud i ét på de fleste danske landbrug, også i dag.

(Kort bemærkning).

Nørgaard Sørensen (S):

Jeg synes, der er en ting, der er karakteristisk i en del ordføreres indlæg her – det er det samme, fru Ebba Strange peger på – nemlig at når man diskuterer landbrugsuddannelser og landbrugspolitik, så går man helt bevidst uden om dansk fagbevægelses naturlige interesse i disse spørgsmål, og her